

ترجمه و تأثیریص سیاحت‌نامه اولیاچلبی با آذربایجان و تبریز

اولیاچلبی^۱ محمد ظلی ابن درویش از دانشمندان و سیاحان مشهور دولت عثمانی بود شرح حال او را مؤلف فاموس الاعلام در جلد دوم صفحه ۱۱۰۰ چنین نوشته (اولیاچلبی از مشاهیر سیاحان دولت عثمانی و از افرادی ملک احمد پاشا صدر اعظم در اواسط قرن یازده هجری در زمان سلطان ابراهیم خان بطرف آناتولی و شام و عراق و مصر سیاحت کرده و با مأموریت مخصوصی با ایلچی دولت عثمانی به ایران رفته و در زمان سلطان محمد خان رابع در جزء و هیئتی که به ویانه فرستاده شده بود او نیز حضور داشت و از آنجا بقصد سیاحت اروپا به ممالک آلمان هولاند و دانیمارک و سویس و لهستان و روسیه رفته سه سال تمام سیر و سیاحت کرده و از طریق قریب به استانبول مراجعت کرده است در سیاحت‌نامه تمام جزئیات مشاهدات خود را بطرز بسیار خوب و صحیح نوشته و در سه جلد بزرگ تمام کرده است)

این سیاح در سال هزار و پنجاه هجری قمری در زمان سلطنت شاه صفی ضمن سیاحت خود با تفاوت باقی پاشا ایلچی مخصوص دولت عثمانی بطرف آذربایجان و تبریز مسافرت و سیاحت نموده و تمام مشاهدات خود را جزءاً فیجزاً نوشته است سیاحت‌نامه وی در سال ۱۳۱۴ هجری قمری در ده جلد در استانبول بچاپ رسیده ترجمه قسمتی از آنرا که سیاحت به تبریز و شهرهای آذربایجان است از جلد دوم صفحه ۳۲۷۵ بهطور خلاصه

۱ - چلبی در لغت ترکی معنی آقا - ییگ - مولا - میباشد و عنوان شاهزادگان - لقب مخصوص سلطان محمد خان اول - و به پوست نشینهای مولانای روم نیز میگویند

ترجمه نموده از نظر فارئین محترم میگذرانیم مخفی نماند که در این سیاحتنامه بعضی اشتباهات در اسمی شهرها و دهات و جغرافی آذربایجان و سایر قسمت‌ها هست که بندۀ حتی المقدور آن اشتباهات را رفع و صحیح آنرا ذو شتم و عنین کتاب و نوشته اولیا چلبی را از ترکی بفارسی ترجمه و تلخیص نمودم هر گاه بعضی اشتباهات یا سهو دیگری نیز بنظر فارئین محترم بررسد بمترجم ایراد نگیرند.

(سیاحتنامه اولیا چلبی)

غره شهر رجب سنه ۱۰۵۰ - هجری از استانبول با تفاق دفترزاده محمد پاشا به ایالت (آماسیه) و (ارضروم) رفتیم بعد از سیر و سیاحت (آماسیه) و (ارضروم) و (بروسه) و دیدن آثار عظیمه شهرها و قصبات توابع ارضروم با تفاق (باقی پاشا) ایلچی مخصوص دولت عثمانی بطرف ایران حرکت و از مرز گذشته بخاک ایران وارد شدیم پس از طی هشت ساعت راه از کوه‌ها و سنگلاخ‌های صعب العبور گذشته بقریه (گنبد طهمورث) رسیدیم طهمورث یکی از سرداران عجم^۱ بوده که در جنگ چغال اوغلی در این محل مرده و در اینجا مدفون شد بالای قبر او گنبدی درست کرده‌اند این فریه دویست خانوار است از اینجا بطرف شرق روانه شدیم و پس از طی هفت ساعت راه به دره (کدوی شاه) رسیدیم و از آنجا گذشته باز سه ساعت راه طی کرده بقلعه ما کور رسیدیم.

(اوصاف قلعه ماکو)

بنای این قلعه و دیوارهای آن بکلی خراب است در جنگ اخیر عثمانیها این قلعه را ویران کرده‌اند بعداً عجم‌ها در یک شب عساکر مازندرانی را به قلعه گذاشته و حصن حصین اتخاذ کرده‌اند این شهر در کنار یک ذهروی واقع شده که روی آن پل چوبی

۱- عثمانیها در زمان سابق به ایرانیها عجم میگفندند

متجر او گذاشته‌اند عمارت‌ای نقلعه تمام‌آ در سینه کوه واقع شده و خانه‌هارا بالای یک دیگر ساخته‌اند و همین طور تا ذروه کوه عمارت است که سر باسمان کشیده در بعضی قسمت‌ها به محله‌های بالا و پائین از پلهای چوبی عبور و مرور می‌کنند این نقلعه یک‌در داره از در قلعه مثل پلهای مناره‌پلهای سنگی درست کرده و به محله‌های بالا می‌روند در این نقلعه هفت‌صد خانواده زندگی می‌کنند شهر چندان معمور و آباد نیست این شهر از توابع ایروان محسوب است در این نقلعه دو هزار سر باز مازندرانی گذاشته‌اند و هر شب پل چوبی را از روی نهر بر میدارند بقسمت‌های بالای قلعه از پائین بادولاب‌ها آب می‌کشند خان این نقلعه که در قسمت بالای قلعه می‌نشست با چندین نفر مأمورین و نوکران خود به پائین قلعه آمده بسردارما (باقی‌پاشا) خوش آمد گفت و ضیافت بسیار عظیم بما داد بعد از ضیافه (باقی‌پاشا) تقاضای استرداد و خلاصی (شوشیک بیگ) رئیس قلعه شوشیک را نمود^۱ و خواهش کرد که صدمه و آزاری به وی نرسانند ایشان متعهد شدند که صدمه‌ای نرسانند و شوشیک بیگ را به پاشا تحويل دادند پاشا اورا به قلعه خود در خاک عثمانی فرستاد فردای آن روز حرکت کرد که پس از طی هفت ساعت راه بقریه (ایلیجه) رسیدیم این قریه در کنار روودخانه ارس واقع شده هفت‌صد خانواده از نصف اهالی قریه ارمنی و نصف مسلمان است در اینجا باقی‌پاشا به قاسم‌خان ایلچی خان ایروان و سيفعلی‌خان ایلچی خان تبریز ضیافه‌های عظیم داده و بدست آنها نامه‌های محبت آمیز تسلیم نمود و بهر یک از آنها دو رأس اسب کجیلان^۲ و تسبیح مرجان و تیرو کمان و چندین رقم ظروف چینی ساخت جنویز^۳ و وندیک^۴ و پوستین‌های خز و سنجاب پیش کش نموده و به آنان

- ۱- قلعه شوشیک در ایالت ارضروم واقع است که رئیس قلعه در یکی از جنگ‌ها از طرف ایرانیها دست‌گیر و در قلعه ماکو محبوس بود.
- ۲- کجیلان اسب بزرگ و خوش‌فقار.
- ۳- جنویز شهر و بندر معروف ایطالیا در کنار دریای مدیترانه واقع است و جمهوری نیرومندی بود فرانسویها ژن Gen و ایطالیاییها Genova مینامند.
- ۴- وندیک همان شهر و نیز Venise است که آن نیز از شهرهای مهم و بندر ایطالیاست و در ساحل دریای آدریاتیک واقع است سابق جمهوری مستقل بود . مترجم

گفت ما عثمانیها غیر از صلح و مسالمت مقصود دیگری نداریم ولی آقا نماینده عثمانی با قاسمخان ایلچی ایروان بقصد ایروان و حسن آقا با تقی خان بقصد نخجوان حرکت کردند حقیر چون کاتب بودم بعضی نامه‌ها بهمن دادند تحف و هدایائی که برای خان تبریز همراه آورده بودم به سيفعلی خان ایلچی تبریز ارائه دادم پاشا افندی حقیر را به سيفعلی خان سپرده و توصیه‌ها کرد و بعضی نامه‌ها بهمن داد که بخان تبریز بر سانم و یک کیسه پول خرج راه و مقداری لباس بهمن دادند غیر از یازده نفر خدام و نو کران حقیر چندین نفر دیگر از اتباع عثمانی بهمن همراه شدند و جمعاً چهل و پنج نفر شدیم از باقی پاشا و سایر همراهان که آنجا مانند خدا حافظی و وداع کرده هتو کلا علی الله بجانب ایروان و نخجوان رسپار شدیم پس از طی چندین ساعت راه از کنار رود ارس گذشته بطرف شرق روانه شدیم بعد از طی مراحل و قطع منازل از چندین دهات ؟ بزرگ و کوچک گذشته به اطراف قلعه شوشی رسیدیم از قلعه برای استقبال و خوش آمد ما هفت تیر توپ سلام شنلیک کردند بعضی ما کولات و مشروبات برای ما آوردهند در اینجا قاسمخان ایلچی خان ایروان با تقی خان را به طرف ایروان حرکت کردند و حقیر با ایلچی خودمان و همراهان بطرف نخجوان روانه شدیم پس از طی ۱۳ ساعت راه به قلعه (فرشی) (کذا) رسیدیم این قلعه از بنای شاه رخ بن امیر تیمور است بعداً بتصرف اوزون حسن پادشاه آذربایجان رسیده بود و اکنون از شهرهای آذربایجان است از طرف قلعه به ایلچی ما تحف و هدا یا آوردهند و برای استقبال و خوش آمد ما هفتاد و هشتاد تیر توپ شنلیک کرد و شادمانی نمودند این قلعه چندان معمور و آباد نیست اما در سابق شهر عظیم و قلعه محکمی بود در سال ۱۰۴۳ سلطان مراد خان رابع در چنگ ایروان این قلعه را غارت و خراب کرده بود و آن خرابی هنوز باقیست از طرف رئیس قلعه ایلچی و حقیر را بضیافت دعوت کردند رئیس قلعه پیش ما آمده خیر مقدم و خوش آمد گفت مارا بخانه جهان نمای خود برد و از مادریانی گرمی نمود

سفره قلمکاری پهن کردند و خوانهای طعام آوردند چندین رقم پلاو شلهپلاو کوکوپلاو مزغفرپلاو چلاوپلاو و سایر طعمه لذیذ برای ما آوردند و بعد الضیافه به ایلچی و حقیر بعضی هدایا تقدیم کردند علاوه از اینها در مراجعت ما از قلعه مقدار پنجاه رأس گوسفند و قریب هزار عدد نان سفید و هفت هشت بار قاطر میوه جات و ماکولات برای ما فرستادند آن شب برای ما بسیار خوش گذشت و چندین روز با نعمت فراوان متنعّم بودیم دو روز در این منزل مکث کرده فردای آن روز علی الصباح با سیصد نفر سر باز هازندرانی بطرف شرق روانه شدیم پس از طی چندین دهکده و قصبه به قریه (کندروخ) رسیدیم این قریه از توابع نخجوان و مخصوص بخان نخجوان است مهماندار آمده برای ما اکرام و احترام زیاد نمود دو نفر نوازنده آمد و برای ما آواز خوانی کردند از این منزل حرکت کرده بطرف شرق روانه شده و بمنزل (اوج کلیسا) رسیدیم.

(عجایب اوچ کلیسا)

در این کلیسا فالیچه‌ای هست که آتش نمی‌سوزاند و هرساله هزاران نفر به تماشی این فالیچه می‌آیند و اگر روی این فالیچه در دیکها طعام بپزند اصلاً آتش به فالیچه اثر نمی‌کند و صدمه نمی‌رساند حقیر سر این قضیه را از راهب کلیسا سئوال نمودم گفت حضرت عیسی روی این فالیچه توّلد یافته‌آتش با اوثر نمی‌کند فالیچه نه از حریر است و نه از پنبه دررنگ سنجابی یک فالیچه بزرگی است اما بعقل قاصر حقیر این فالیچه از نوع سنگهایی است که در جزیره قبریس یافت می‌شود و آن سنگ را وقتی با توخماخ بکوبند مثل کتان نرم می‌شود و از آن پارچه می‌بافتند که اصلاً در آتش نمی‌سوزد و هر وقت این پارچه کشیف و ناتمیز شد به آتش می‌اندازند پاک و تمیز گردد و این فالیچه مطلقاً از همان سنگ یافته شده معجزه و فلاں هم نیست. بعد از

تماشای اوچ کلیسا بطرف شرق حر کت کردمیم پس از طی چندین ساعت راه و گذشتن از قصبات و دهات متفرقه بشهر عظیم قره باغلر رسیدم پس از تماشای شهر قره باغلر بطرف جنوب حر کت و به شهر نخجوان رسیدم.

(اوصاف شهر نخجوان)

نخجوان یا نقش جهان حقا که نقش جهانست بعضی ها نخجوان و بعضی نخشوان میگویند آبروی شهرهای ایرانست این شهریک حکومت نیمه مستقل است خان این شهر سواره و سرباز زیاد دارد این شهر را افراسیاب بنا کرده است در زمان مغول به اینشهر صدمات و خرابی زیاد وارد شده و در زمان اخیر در عصر سلطان محمد خان ثالث بتصریف عثمانیها در آمده بود بعد اذو الفقار نامی سر کرده ایرانی نخجوان از املاک امپراتوری عثمانی است و در این شهر قلعه ای وجود ندارد اما در زمان سلطان مراد خان رابع بتصریف عثمانیها در آمد و در این نقل و انتقال که دست بدست گردیده خرابی زیادی به اینشهر وارد شده اخیراً کم کم دارد معمور و آباد میشود اینشهر هزار و دویست خانوار است و در حدود هفتاد باب جوامع و مساجد دارد بیست باب مسافرخانه و هفت باب حمام و قریب هزار باب دکان دارد هفت رقم پنجه در این شهر بعمل میآید معمول غله جو و گندم و حبوبات فرامان دارد پارچه های قلمکاری و سفره و دستارخان اینشهر مشهور جهانست خلق اینشهر شافعی مذهب هستند اما دروغ میگویند جعفری مذهب اهلی شهر به عیش و عشرت مایل هستند نام اصلی خان اینشهر (رضاء الدین) شاید ضیاء الدین باشد به استقبال ها آمد ایلچی و حقیر را بباغ خود دعوت کرده جمله اعیان و اشراف شهر نیز در آنجا حاضر بودند یک مجلس بسیار عالی مهیا کرده بود خان عالی صاحب طبع و خوش صحبت و هر شریفی است شاه صفی که بعد از را بسلطان مراد رابع داد این خان خزینه دار بود و از آن وقت بلقب خانی ملقب شده در این باغ بعد الضيافة به حسن آقا ایلچی و

حقیر خلعتهای فاخر و ده تو مان عباسی حمام بها و یک اسب خوش رفتار احسان و تقدیم شد جداً یک مرد صاحب کرم بود چهل پنجاه نفر عدما و ندعا همیشه صاحب این خان بودند که هر فرد فرد آنها در جمیع فنون عالم بودند رعایا و برایای این شهر بزبان دهقانی حرف میزند امّا عرفا و شعرای آن بزبان مغولی و بعضیها فارسی دری تکلم میکنند در نواحی نجوان قلعه‌های بسیار محکم و متین هست که بعضی از آنها را تماساً کردیم از خان نجوان توصیه نامه و سفارش ناهه گرفته بطرف تبریز روانه شدیم بقدر هشت ساعت بطرف جنوب حرکت کرده به منزل (کسیک گنبد) رسیدیم این دهکده دارای هزار خانوار بوده با غچه و با غهای بسیار زیبا و باصفا دارد سه باب مسجد و یک حمام و کاروانسرای آباد دارد یک مقبره بزرگی در این دهکده هست که طاق بلند و رواق عالی دارد بقول اهالی دهکده صاحب این مقبره نواده یا پسر حسین بایقر است و در روی صندوق پیچه مزار او چنین مسطور است (نامراه ابن بهادر شفاه بن حسین بایقر) (کذا) مجاورین مقبره از اولاد و ذریعه حسین بایقر اهستند از قرار گرفتن این دهکده وقف این آستانه است . ازین منزل حرکت کرده پس از طی هفت ساعت راه به کنار رودخانه ارس رسیدیم منشاء این رودخانه در ایالت وان از کوههای کردستان گرفته بطرف شمال جاری و با نهر زنگی مخلوط میشود ازین رودخانه با اسب گذشتن بسیار مشکل بود با زحمت زیاد عبور کردیم چندین ساعت از میان اذبوه باغات و گلستانها و دهات باصفا گذشته بشهر قره باغ رسیدیم .

وصاف شهر قره باغ

این شهر از شهرهای آذربایجان بشمار است سرد ارمعظیم (قوچه فرهاد پاشا) از وزرای سلطان محمدخان این شهر را تصرف و ویران کرده بود مجددًا بازآباد شده و بتصرف ایرانیها درآمده بود دوباره در زمان مرادخان رابع پس از قفتح ایروان در اثر

مقاومت اهالی این شهر ویران و خراب گردید لیکن اکنون در دست ایرانیهاست و روپاپادی گذاشته و تعمیر می‌شود این شهر در آذربایجان یک شهر نیمه مستقلی است دارای هزار نفر سر باز و حاکم و داروغه و منشی می‌باشد شهری است بسیار با صفا دریک جلگه وسیع ارم مثال واقع شده دارای سه هزارخانه و هفت باب مسجد و هفت باب حمام و سه کاروانسرا و قریب ششصد دکان است مزارع و افرویقدهای عالی دارد که دارای خیرات و برکات کثیر است آبهای لطیف و کاریزهای زلال فراوان دارد در باغ و بستانهای او از هر قبیل میوه‌جات بعمل می‌آید از میوه‌جات مرغوب این شهر قریب ده رقم انگور آبدار است و چندین رقم انار لذیذ و بهای بسیار لطیف معطر و بزرگ به بزرگی که یک آدم هست که مشهور است شرابهای بسیار خوب در این شهر بعمل می‌آید چشم‌های این شهر اغلب از زیرزمین جریان می‌کند قبه‌های مساجد و جوامع مختلف الشکل بنا شده و با کاشیهای الوان مزین است در شهر یازده مناره مسجد نمایان است لیکن اهالی هفتاد باب مسجد و محراب گفتند اهالی این شهر در مقابل تعمیرات شهر از تکالیف دولتی و بدھی دیوانی معاف هستند فقط بشاه ایران در سال صد بار شتر ماؤکولات و حبوبات و میوه‌جات خشک میدهند در آذربایجان سه عدد قره باخ هست که هر یک ذشانه روضه روانست.

ازین شهر حرکت کرده بقدریک ساعت بطرف جنوب روانه شده به کنار روودخانه ارس و اتصال آن به روودخانه (ازان) که رسمیدیم با هزار زحمت از این محل عبور کردیم این روودخانه از کوه‌های وان سرچشمه گرفته به روودخانه (ارس) و (کسر) ریخته جمعاً بدریای خزر می‌ریزند ازین روودخانه‌ها گذشته پس از طی شش ساعت راه به قصبه (کر کنه) که شاید گرگرباشد رسیدیم این قصبه در حدود مرند واقع است دارای ششصد خانوار و چندین باب مسجد و حمام و مختصر بازار و دکان می‌باشد اهالی آن فزلباس بوده و بسیار قلاش و حیله کارهستند کار آنها اغلب کرباس بافی است چونکه پنهانه زارهای فراوان و پنبه بسیار مرغوب دارند ازین محل نه ساعت بطرف جنوب رانده به قصبه

(زنوسه) شاید زنوز باشد رسیده منزل کرده‌یم این قصبه مخصوص خان تبریز است دارای هزار خانوار با مساجد و حمامها و کاروانسرایها و مختصر بازار و دکان و دارای باغ و باغچه‌های سبزخرم است یک قصبه بسیار آباد میباشد آبهای آنها تماماً از چاه استخراج میشود ازین منزل بقدر ده ساعت راه رفته به قصبه (تسوی) رسیدیم.

اوصاف قصبه تسوی شاید طسووج باشد

این قصبه در ایالت تبریز واقع است سه هزار خانوار و هفت باب مسجد و سه حمام و شش کاروانسرای مختصر بازار و دارد حاکم این قصبه هزار نفر مأمور نو کر و منشی و داروغه و قاضی دارد باغ و باغچه‌های آن بسیار سبز و خرم است ازین قصبه بشهر مرند دوازده فرسخ راه است آبهای بسیار لطیف دارد اهالی آن اغلب خوش‌سیما هستند میوه‌های گونا گون لطیف و آبدار در این قصبه بعمل میاید اهالی آن شیعه مذهب بوده و کاروکسپشان با غبانی است ازین منزل بطرف جنوب شرقی رهسپارشده از میان صحراء و چمنزارها گذشته بعد از طی دوازده فرسخ راه به شهر مرند رسیدیم.

اوصاف شهر مرند

مرند از شهرهای حکومت نشین آذربایجان است حاکم شهر دارای چندین صد مأمور نو کر و کلانتر و قاضی و داروغه است شهری است پراز باغات سبز و خرم و باصفا از اینجا به تبریز چهارده فرسخ است، در این فاصله اراضی خالی و بایر وجود ندارد سراپا گل و گلستان و باغ و بستان است این شهر در طرف شمال غربی تبریز واقع است در زمان قدیم شکارگاه شاهرخ بن امیر تیمور بود و در قشون‌کشی سلطان مراد خان به تبریز صدمات زیادی به این شهر رسیده لیکن حالا مشغول آباد کردن هستند دارای سه هزار خانوار و هفت باب مسجد و سه کاروانسرای و پنج حمام و در حدود ششصد دکان میباشد

از مدارس و مکاتیب خالی است کوچه و خیابانهای این شهر بسیار باصفا و هر یک مثال ارم ذات‌العماه است میوه‌های آبدار لطیف فراوان داره اهالی این شهر شیعه مذهب بوده و اغلب آنها نوکروکار گروزارع هستند این شهر یکی از شهرهای قدمی ایران است از جدای عظام (حسین تقی‌زاده) و (علی‌خان‌زاده) شاید خالدی و (شیخ....) و (علاء الدین) از این شهر مدفون است از حاکم این شهر تحفه و هدایائی بهما رسید پس از کمی استراحت با ایلچی‌خان تبریز بطرف جنوب حرکت کردیم طرفین راه ما با آنبوه درختان بید و چنار و سایر درختان سبز و خرم مستور بود بطوریکه آفتاب بهما نمی‌تابید از چاه و چشم‌های بین راه آب گوارا خوردیم پس از طی چندین ساعت راه به دهکده (کهریز) (کذا) رسیدیم این دهکده هزار خانوار است مالک آن منشی‌خان تبریز است دارای شش باب مسجد و سه حمام و دو مهمنان سرا و باغات و باغچه‌های سبز و خرم است اهالی این دهکده تماماً شیعه مذهب هستند از این قریه بطرف جنوب حرکت کرده پس از طی هفت ساعت راه به قریه سهلان شاید (سکبان) فعلی باشد رسیدیم این قریه مخصوص خان تبریز است در یک صحرای دور و دراز واقع شده دارای هزار خانوار با باغات و باغچه‌های سبز و خرم میباشد هفت باب مسجد و کاروان‌سرا و حمام و مختصراً بازار و کان داره در باغات این قریه عمارت‌های بیلاقی و تفرجگاه‌های عالی برای بعضی از اعیان و اشراف تبریز ساخته شده اهالی این قریه شافعی‌المذهب هستند آبهای این قریه نهایت درجه لطیف خوش‌آیند و روح پرور است از این منزل حرکت کرده بطرف راست رهسپار و به نزدیکی‌های تبریز رسیدیم گنبد و مقبره محمود غازان شاه از فاصله شش ساعت راه نمایان بود بروح شریف آن پادشاه فاتحه خوانده در یک چمن زاری پیاده شده استراحت کردیم بعد از سه ساعت دوباره سورشده با اتفاق ایلچی بطرف تبریز حرکت کردیم ایلچی با کسان و نوکزان خود و حقیر با توابع و کسان خود همراه ایشان میراندیم ناگاه از دوسران زیادی نمایان شدند معلوم شد آنان از طرف خان تبریز باستقبال ها آمدند با آنان رکاب بر کاب با جلال و عظمت به شهر تبریز دلاویز وارد شدیم در

کوچه و بازار و خیابانهای شهر هزاران نفر اهالی به تماشا و استقبال ما ایستاده بودند پس از دو ساعت راه رفتن به دارالعماره خان^۱ وارد شدیم خان عالیشان باستقبال شناخته ما را به دیوانخانه عالی برده و در جو ما بسیار لطف و محترم فرموده و هزاران خوش آمد گفت ناگاه کوسهای تقاره خانه بصدای آمدند غلامان و نوکران خان دست بسته پرای پذیرائی و مهمان نوازی ما حاضر خدمت بودند و برای ما شربت و شیرینی میآوردند بعد از تشریفات حقیر پیا ایستاده با احترام زیاد نامه (محمد پاشا وزیر اوضاع) را بوسداده بخان عالی تسلیم نمودم او نیز احتراماً پیا ایستاده نامه هارا بوسیده بسر خود گذاشت و سپس به منشی مخصوص خود داد. منشی با تعظیم و تکریم زیاد نامه را بوسیده و با صدای بلند خواند (مضمون نامه در اصل کتاب ثبت نشده) در نامه نام حضرت رسالت پناه و چهاریار خوانده میشد حضار مجلس تعظیماً پیا ایستاده و بنام حضرت رسوم اکرم تعظیم و احترام میکردند اما در اسماء چهاریار بعضی از آنان بزمین می نشستند بعد از خواندن نامه خان شروع به تکلیم نموده چنین گفت انشاء الله تعالی در ظرف این ماه پنده حقیر به برادر خود وزیر پادشاه قیصر زمین هزار راس (کاربان . یزدان پاش .) کذا و هزار راس (کاربان . اوپاش . استرنائی) کذا^۲ میفرستم بعداً برای ماضیافت و مهمنی بسیار عالی ترتیب دادند بعد از صرف شام و ضیافت گلاب افسانی نموده بخورده انها بمجلس آوردند و مجلس هارا معطر نمودند حقیر نیز هدا یایی محمد پاشا وزیر اوضاع را به پیش کشیده یک بیک تقدیم خان عالیشان نمودم و از ظرف وزیر سلام عرض نموده قبولی آنها را تمنا کردم خان عالی پس از تشکرات زیاد آنها را تحویل گرفت و درباره تسبیح در دانه ظریف و تیرکش چرقاب و سایر هدا یای هزاران تعریف و تحسین هموده و تشکرات زیاد نمود سپس اشاره بهدو رأس اسب (کجیلان) بزرگ خوش فتار هدیه محمد پاشا وزیر نموده بطرف باعچه اشاره نمود همان ساعت

۱- اسم این خان را در جای دیگر کلیه علی خان نوشته.

۲- معنی این جملات مفهوم نشد شاید مقصوده و لف ترد کاروان و مال التجاره باشد مترجم

خان بپا ایستاده بکنار دیوانخانه آمد و حقیر بکسان خود اشاره کردم اول اسب (کجیلان) را که زین ویراق آن با جواهر مر صعّ و هزین شده بود بحضور آوردن من بسم الله گفته لجام اسب صبا پیمارا بدست خان داده هبار کباد گفتم خان بسیار مسرور و خوشوقت شدو بدون رکاب سوار اسب شده در میدان محبت جو لان نمود بعداز آن اسب بدیگری را تقدیم و پیش کش نمودم خان از هر دو اسب بسیار خشنود شده آنها را تسليم میر آخور نموده بعداً بستور خان شربت و شیرینی بهمن و کسان هن آوردن خان مارا به قورچی باشی و کلاتر که مهماندار بودند سپرده و سفارش نمود که ازما بوجه احسن پذیرائی کنند در باغ کلاتر بما منزل دادند و از طرف خان چهل تومان نقد حمام بها و دو رأس اسب و هفت بار شتر مأکولات و مشروبات برای ما فرستادند و روز بعد از طرف خان عالیشان جارچی مخصوص در ملاه عام جار کشید که حکم شاهی و فرمان خان عالی آنسست که ایلچی و نماینده گان دولت عثمانی در تبریز هستند هبادا در حق خلفاً بی احترامی نموده و ناسزا بگوئید و الا برای شما خطر دارد و اسباب زحمت فراهم میشود و اهالی بعداز آن در حق خلفاً بی احترامی نکرده و ناسزا نگفتند و از آن تاریخ ببعد این عمل خلاف و ناپسند هو قوف شد روز بعد از جانب خان برای ما بعضی البسه و اقمشه باده نفر غلام برای خدمت بما رسید کویا قانون ایران زمین اینست که برای ایلچی های خارجی غلامان و البسه و سایر لوازم نیز میفرستند اسامی این ده نفر غلام ازین قرار بود جوان آرا صادق خان رامش میرزا خان مردان عالی کا کویچ قربان بای سهراب فرید خان بارقوی بعداً قدری استراحت نموده به تماشای شهر قدیم تبریز رفتیم

اوصاف شهر عظیم و قلعه قدیم تبریز دلاویز

نام این شهر در زبان مغولی (تیوریس) و در زبان دری تیوریز و دهستان تاب ریز و در زبان فارسی تبریز میگویند یعنی تپ را می‌ریزد حقیقتاً یک نفر می‌پس تبدیل

اگر به این شهر وارد شود و از آب گوارا و هوای لطیف این شهر استشمام کنند از قب خلاص می‌شود مؤسس این شهر هارون‌الرشید خلیه عباسی است زبیده خاتون زن هارون‌الرشید آبهای این شهر را بسیار پسندیده و محظوظ بود و به مأمون خلیفه در این شهر حامله شد^۱ و این خاک پاک عبیرآمیز را محل سور و خوشگذرانی خود کرده بود مبالغ زیادی خرج کرده به بنای این شهر اقدام نموده و برای نام این شهر علمای فارسی دولت عباسی تبریز گفتند بعداً در زمان (المتو کل علی الله) زلزله عظیمی در این شهر واقع شد و شهر بکلی خراب و منهدم گردید و فریب چهل هزار نفر در این حادثه جان سپردند متوجه کل با عساکر زیادی از بغداد به تبریز آمده مبالغ هنگفتی خرج کرده تبریز را از نو معمور و آباد کرده یک طرف این شهر بکوه اوچان و طرف دیگر به کوه (سهلان) شاید سهند باشد متصل شده و یک شهر بسیار عظیم ساخته شد

(تعریف قلعه تبریز)

دور تبریز شش هزار گام بوده و تمام اطراف شهر با دیوارهای قلعه محصور است در حدود سیصد برج برای نگاهبانها ساخته شده و شش دروازه دارد دروازه اوچان دروازه سروان دروازه سر درود دروازه شام غازان دروازه سر او دروازه ری دره ریک ازین دروازه‌ها پانصد نفر سرباز محافظ و دیده‌بان کشیک می‌کشند هلاکوخان نیز این شهر را مقر و پای تخت خود نموده و به تمام پادشاهان حکم خود را اجرا می‌کرده در زمان سلطان محمد خدابنده پسر ارغون بامری قصر بسیار عالی که هلاکوخان در تبریز بنا کرده بود خراب کرده ابزار آلات و مصالح آنرا به هزاران شتر بار کرده بشهر سلطانیه برهند در زمان سلطان محمود غازان خان این شهر بمدارج عالیه ترقی رسیده و از هر طرف عمارت عالی و باغات باشکوه روح افزای ساخته شد و یک شهر تمام عیار

۱- مأمون پسر هارون‌الرشید از زبیده متولد نشده است مادر او اذکنپیزان بود.

در خطه آذربایجان گردید به اطراف چهار گانه این شهر حصار کشیده شد این شهر در آن زمان بقدرتی بزرگ و وسیع بود که یکنفر پیاده دور آنرا کمتر از چهار روز نمی‌توانست تمام بکند و قلعه‌ای که در زمان خلفای عباسی ساخته بودند آن قلعه در وسط شهر مانده بود بعد از آن تبریز درازمنه مختلف در حملات متوجه اوزین و قشون کشی‌های سلاطین دست بدت گردیده گاهی خراب و گاهی آباد شده است در ۹۵۹ هجری در عهد سلطان سلیمان خان قانونی این شهر بتصرف عثمانیها درآمده^۱ و حکومت آنرا به القاص میرزاده بودند لیکن در سال ۹۶۱ مجددًا شیعه‌ها و قشون دولت صفوی این شهر را بتصرف خود در آورده‌اند پس از چندین سال در سال ۹۹۳ در زمان سلطان مراد خان ثالث بسرداری (عثمان پاشا او زد میرزاده) دوباره این شهر بتصرف عثمانیها درآمده و مدعیان پاشا در خیابان شاه و سط تبریز یک قلعه بسیار محکم و منبع المشکل بنا نموده که دور تا دور آن دوازده هزار ذرع معماري بود برج و باروی آنرا بسیار محکم فرار داده و دروازه‌های چندی در آن قلعه بنا کرده‌اند و در بالای دروازه شام‌غازان این ماده تاریخ را در کتیبه‌ای ثبت نموده بودند، (عون حقیله آنندی تبریز) ۹۹۳ یعنی عون حق تبریز فتح شد تمام اسلحه و قورخانه و جبهه خانه را در توی این قلعه جمع آوری کرده بودند لیکن با مرخدانندی (او زد میرزاده عثمان پاشا) یک شب بعد از نماز شام در گذشت جمله عساکر عثمانی (چفال‌هزاده) را بسرداری و سر اشگری تعیین نمودند سپس خبر وفات عثمان پاشا را با کلیدهای قلعه تبریز به دولت عثمانی فرستادند از طرف دولت عثمانی سردار جدیدی

۱- در ایسال سلطان سلیمان با سپاه بیکران به تبریز وارد شده و بطرف میانه و زنجان حرکت کرده و بسلطانیه رسیدند فصل زمستان بود هوا نهایت سرد شد در سیزدهم عقرب در سلطانیه برف عظیم آمد و هوا بشدت سردی خود افزود بطوریکه چادرهای لشگر روم در زیر برف پنهان شدند و از عساکر عثمانی در این حادثه عده کثیری تلف شدند. شاعری اینقطعه را در آن قضیه گفتند:

دیدم دو هزار مرد بی گور و کفن بادسجر از میانه برخاست که من مترجم	رقنم چو بسلطانیه آنطرفة چمن گفتم که بکشت اینهمه عثمانی را
---	--

بنام (جعفر پاشا) معین شد پس از ورود جعفر پاشا به تبریز در شهر چندی امنیت و آرامش برقرار شد لیکن طولی نکشد که در اثر ظهور انقلابات یکی از پسرها در خانه عثمانی خان عجم فرقه صفت یافته تبریز، نجف‌گوان، ایران، شیروان، شماخی و دمیر قپو (باب‌الابواب در بندر) را استیلا و تصرف نمودند مجدداً بعد از چند سال سلطان مراد خان را بطرف ایران هجوم آورد شماخی، تفلیس، ایران و نجف‌گوان را متصرف شدند و بطرف تبریز آمدند لیکن زیاده از یک‌جهت نتوانستند در تبریز بمانند و از راه وان به استانبول عزیمت کردند از آن‌طرف شاه عباس کبیر با عساکر ایران و توران بطرف تبریز آمدند. نواحی آذربایجان را استیلا و به امنیت و آبادی شهر تبریز اقدام کردند در زمان شاه عباس کبیر شهر تبریز دارای ده هزار نفر سر باز و کلان‌شهر و هفتی و شیخ السادات و داروغه و ایشیک آغاسی و سایر مأمورین دولتی بود و شهر در نهایت آراهنده و امنیت برقرار شد و هیچ‌کس قادر نبود به داده خردل کسی طمع کرده و دست درازی نماید.

او صاف جو اجمع و همساجد تبریز

در تبریز سیصد و بیست عدد مسجد و جو اجمع قدیم و جدید هست که بعضی از

- ۱- این سفر شاه عباس کبیر در سال ۱۰۱۴ بود امر کرد قلعه بسیار محکم در تبریز ساختند و شهر تبریز فوق العاده امن شد و آرامش یافت اعتماد‌الدوله حاتم‌ییگ و وزیر در اتمام قلمه و امنیت شهر تبریز جمله (امن شد تبریز) را تاریخ گفته اسکندریگ منشی مؤلف عالم آراین ماده تاریخ را بشعر آورده و چنین گفته:
قلعه ساخت همچو سد سدید	خوش اساسی نهاد در تبریز
کنه کسری نهاد و نه پروریز	بسابانان اوهمه خونریز
بهر تاریخ فکر می‌کردم	طرفة حصنی رفیع بنیادی
آبرو بهر این فسانه مریز	سخت بنیان چورای اهل تمیز
گشته ملهم بخاطری که بود	خردم بانگ زد که ای نادان
نافته در ضمیر سحر آمیز	طبعاً زیر کنی نمودانگیز
معنی از جام‌فکر تش لبزیر	نورانی‌عنی از سراچه غیب
چون برسیدمش از آن تاریخ هاتفی گفت (امن شد تبریز) ۱۰۱۴ مترجم	طوطی طبعش از سختدانی بهر تاریخ گشته شکربریز

آنها یاد کار سلاطین ماضیه است و بعضی را خانان و سلاطین ایرانی و بعضی را وزرای آل عثمان ساخته‌اند از جمله آنها یکی مسجد زبیده خاتونست که قبه و در و دیوار آن با کاشی مزین بود و یک مناره عالی داشت مسجد دیگری از بناهای متوجه کل علی الله است که بسیار عالی و با کاشیهای چینی مزین بود لیکن با مرور ایام خراب و بعداً از طرف صاحبان خیرات و مبرات تعمیر شده و نام اولی آن ازین رفته و حالا جامع دمشقیه میگویند مسجد جامع سلطان محمود غازان توی باغات محله شامغازان است در اوایل بسیار محکم و آباد بود و یک مناره بلند داشت لیکن اکنون در و دیوار آن شکسته و مخروبه است مسجد دیگری بنام مسجد شاهجهان (جهانشاه صحیح است) که بسیار تعریف دارد در گاه آن مسجد بلندتر از طاق کسری است و یک بنای عالیست که با کاشیهای چینی بسیار زیبا آراسته شده قبه‌های بلند دارد جمله در و دیوار آن با کاشیهای الوان مزین است یک جامع بسیار زیبائی است هر کس داخل آن مسجد شود دلش نمیخواهد بیرون برود لیکن شیعه‌ها مایل بر فتن آق قیونلو بنادر کرده است که جامع سلطان حسن موسوم است (حسن پادشاه) از سلاطین ابوالفتح مغلوب با بهتریز فرار کرده مشهور (اوزون حسن) است که در محاربه سلطان ابوالفتح مغلوب با بهتریز فرار کرده و در آنجا مرحوم شده قبرش در نزدیک این جامع است محراب و منبر این مسجد بسیار زیبا ساخته شده و نمونه‌ای از صنایع ظریفه است قبه‌های این مسجد کاشیکاری شده روزنه‌های او که بچهار طرف باز شده از صنایع ظریفه حدادی است و با سنگهای نجفی (شاید مرمر) باشد مزین و مشعشع است.

در اطراف چهار گانه این مسجد اشکال گونا گون و نقشه‌های اسلامی و کتبه‌های ترنجی منفذ و گل بوته‌هایی از گچ بری و کاشیکاری هست که استادان ماهر این فن سحر میان کرده‌اند و کاشی‌سازان قابلیت و مهارت خود را نشان داده‌اند بالای درها و

۱- سلطان ابوالفتح همان سلطان محمدخان ثانی بن مرادخان ثانی بن چلبی سلطان محمدخان اول است که استانبول را فتح کرده.

روزنه‌ها کتیبه‌هایی هست که تماماً با خط ثلث شبیه خط یاقوت مستعصمی نوشته شده در طرفین محراب این مسجد دو پارچه سنگی سنتون اصفر اللون هست که هر یک از آنها مقابل باج خراج ایران و توران است گویا که بر باست نظری این ستونها در جایی پیمدا نیست غیر از این مساجد که ذکر شد نوزده باب مسجد دیگر هست که دارای هزاران تعریف و توصیف است لیکن اهالی شهر در این مساجد راغب به نماز جماعت نیستند فقط وقت اذان گفتن بعضی‌ها به مسجد آمده پس از گزاردن نهاد فوری خارج می‌شوند در مقابل جامع اوزون حسن جامع شاه عباس هست که بسیار عالی ساخته شده ایضاً در قرب همان مسجد جامع دیگری بنام جامع شاه مقصود هست و در در سر راجح خانه یک جامع بی‌عدیل هست که جامع بزرگی است از در قبله آن آدمی را که در طرف محراب بوده باشد مشکل می‌شود اورا دید دارای دویست ستون است و با آجر پوشیده شده در این شهر بقدر چهل و هفت باب مدارس بزرگ هست که عموم و آباد است در این مدارس از جمیع علوم تدریس می‌شود و استادان مدارس از علمای بزرگ شهر است بزرگترین آنها مدرسه شاه جهان است (جهانشاه صحیح است) و پقدربیست عدد دارالقراء هست اما در میان عجم‌ها فرآن‌کریم را با تجوید صحیح خواندن کما هی حقه میسر نیست و اکثر شان غلط تلاوت می‌کنند بقدرهفت عدد دارالحدیث نیوی هست لیکن علماء آنها باعلم حدیث شهرت نیافته‌اند اینها با کلام حضرت علی رضی الله عنہ و کلام دوازده امامان عمل می‌کنند (قال صلی الله تعالی علیه وسلم) گفته کلام علی را بطرز نامعمولی نقل می‌کنند بعضی احادیث صحیح هم تلاوت می‌کنند اما غالباً کلام علی مقبول ایشان است چندین هزار کتاب‌های حدیث مرتضی علی دارند مکاتیب اطفال در این شهر بقدر ششصد دارالتعلیم هست که اسمی آنها بدین قرار است مکتب شیخ حسن مکتب حسن می‌مندی مکتب تقیخان مکتب سلطان حسن مکتب سلطان یعقوب در این مکتب‌ها هرسال به اطفال لباس داده می‌شود تکیه در اویش یکصد و شصت عدد تکیه درویش هست که مشهورترین آنها تکیه شمس تبریزی تکیه بولاق خان تکیه

عقیل تکیه میر حیدر^۱ و سایر تکیه‌ها چشم‌های این شهر شش عدد چشم‌ه بزرگ در این شهر بار ارضی جاریست منبع آنها از کوه سهند است غیر از آنها در داخل و خارج شهر در حدود نهصد کاریز و قنوات جاری هست سقاخانه‌ها هزار و چهل عدد سقاخانه هست که بنای آنها هزین و بسیار عالی ساخته شده است اسمی آنها بدین قرار است سقاخانه رستم‌خان سقاخانه شاه اسماعیل سقاخانه خدابنده سقاخانه خواجه‌شاه سقاخانه یارعلی محله‌های شهر در این شهر به محله دروازه میگویند اسمی آنها بدین قرار است دروازه مشقیه دروازه پل باع دروازه میخواران دروازه زرگوشایدویج‌ویه باشد دروازه شتربان دروازه دیلک شاید دیلک‌باشی باشد سرای خان در این محله است دروازه خیابان دروازه امیره قز دروازه سرخاب دروازه چارمنار که از محلات مشهور تبریز است عمارت‌ای بقدر هزار و هفتاد دستگاه عمارت‌ای اعیانی در این شهر هست در محله امیره قز عمارت الله‌ویردیخان در محله ری عمارت رستم‌خان و عمارت بندخان (کذا) عمارت پیربودان شاید پیربوداق باشد نزدیک مسجد سلطان حسن عمارت مخصوص به خان از عمارت‌های مشهور است کاروانسرای‌های این شهر بقدر دویست باب کاروانسرای بزرگ و کوچک در این شهر هست کاروانسرای زبیده کاروانسرای شاهجهان (جهانشاه) صحیح است کاروانسرای شاه اسماعیل کاروانسرای پیربودان شاید پیربوداق باشد کاروانسرای دختر شاهجهان (جهانشاه) صحیح است از کاروانسرای‌های مشهور است خانهای خواجه‌جان بقدر هفتاد باب خان سوداگران هست در بازار کلاه‌دوزان خان بندر (کذا) خان بیگم خان بابا حقی خان تمدیع خان خان مستقیم خان فرهادیه خان جعفریه خان فیروز خان گوهر خان چفال‌هزاده پاشا خان کلانتر و سایر خانهای چارسو و بازارهای کان این شهر جملتان در حدود هفت هزار دکان در این شهر هست بسیاری از آنها بطرز حلب ساخته شده جمیع امتعه و کالاهای در این بازار بفروش میرسد تیمچه‌های بزرگ دارد کبار تجار

۱ - همان محل (حیدرتکیه‌سی) که حالا هم بهمان اسم معروف و تزدیک مقبره سید حمزه است.

در آنجا تجارت و کاسبی می‌کنند یک تیمه‌چه بسیار عظیم هست که مثلش در جایی نیست چهار درب آهنی دارد که بچارسو باز می‌شود رنگ و رخسار اهالی از لطافت آبهوا پیر و جوان و عموم اهالی شهر تندرست و سالمند چشمان صاف و لبها خندان دارند تماماً سر و قد و لاله خد و سیاه چشم و خوش صورت هستند اما مایل به کبر و غرورند ولی خوش صحبت و شیرین سخن هستند. کبار و اعیان شهر اشرف اعیان اینشهر اکثرشان از فرق ضاله و ازاقوام و ملل متفرقه هستند تجار با تجارت بسیار ثروتمند شده‌اند و تماماً شیعی مذهب هستند علمای طب هزاران طبیب چراح کمال و فضاد در اینشهر هست اما اهالی چندان محتاج باین طبقه نیستند و باطبیب سر و کاری ندارند اغلب حکما و علمای طب در کوهها با علفیات و دانستن خواص آنها مشغولند صلحاء و مشایخ هزاران نفر مرد صالح و موحد و واعظ و ناصح در اینشهر هست به پیران و سالمندان زیاده از حد اعتبار و اعتمنا هست و از آراء آنها کناره گیری نمی‌کنند اما مذهب آنها درست نیست مصنفین و شعرای اینشهر هفتاد و هشت نفر صاحب دیوان فصیح اللسان و بدیع البیان و املح الشعرا شاعر و ارباب معارف دارد یاوری شایی صائبی از اعرف زمانه‌اند اهمی چاکری رازی سیدی و احمدی صاحب‌خانه ما یزدان آقا و قربان آقا قربان قولی خواجه تقدیم پیرباش آغا میرزاپایی حسام آقا الوند آقا رضاپایی و سایرین هستند دده شریعی نام یک نفر مجذوب هست که در مدت عمرش کسی ندیده او بخواب رود پوشش و البسه اهالی اعیان اشرف شهر بسرهایشان سر بندهای طلا هی پیچند و تعبیر کلامه‌فزلیا بشبدین جهه است اما بسیار از اهالی دستار سفید محمدی بسر می‌گذراند در توی آنها گلدوزی‌ها و زر و زیورها دوخته شده مقصود (شبکلاه ترمه است) و به آن تاج می‌گویند عمامه علمایشان زیاده ازدو و جب است اعیان‌هایشان جبهه‌های خز کبود سنگای و سایرین چوخا هی پوشند السنۃ اهالی ارباب معارف فارسی تکلم می‌کنند لیکن سایرین لهجه‌های مخصوص دارند که چند جمله برای نمونه نوشته می‌شود.

هله تازمه هشم منمچون خاطر مانده اولوبدور دارجنهشم پازونجشم
هنوز ندیسدهام از من رنجیده خاطر شده دلتنکشدهام دشمن شدهام

بناهای عبرت نمای اینشهر

بنای مسجد سلطان بنای شاه یعقوب بنای شاه جهان مقصود جهانشاه است
بنای قصر خادم جعفر پاشا بنای عمارت شام غازان طاق علیشاه که از طاق کسری
نشان میدهد بنای قلعه امیرخان بنای مسجد شاه اسماعیل که اکنون خراب است در
مقابل منسجد شاه اسماعیل قلعه خادم جعفر پاشا خراب است در دامنه کوه سرخاب قلعه
رشیدیه که وزیر سلطان محمود غازان بنا کرده است و در شمال شرقی این شهر واقع است
بسیار آثار عالی و بنایی عجیب و غریب دارد.

هوای این شهر

در این دیار همیشه باد نسیمی میوزد که بر ساکنین این شهر حیات جاودانی هنی پخشید بدینجهة در این شهر اصلا هر ضرب تب وجود ندارد بعضی پیران و سالخورد گان این شهر تا صد سالگی عمر میکنند و دارای افکار ارسطو هستند.

چاههای آینشههر

در تبریز غیر از نم عدد فنات بقدر هفت هزار عدد چاه آب هست که اغلب اهالی از آن چاهها استفاده میکنند لیکن آبهای کاریز از آب چاهها خوش آیندتر و گوارانی است عمق چاهها مابین سی الی چهل ذرع است در شدت سرما آب چاه ملایم و بر عکس در تابستان خنک تر است شهر تبریز در قسمت اقلیم چهارم و در عرض اقلیم هیجدهم

میباشد طالع شهر تبریز بنا بزعم منجمین آذربایجان بنای سنگ اولی آن به برج عقرب نهاده شده. این شهر در زمان چلسکیز و قیمور و سلطان مراد خان رابع خرابی و خسارت زیاری دیده است. حمام‌های اینشهر بیست یک باب حمام در این شهر هست. حمام پشت کوشک حمام شیخ حمام جهانشاه در نزد مسجد جهانشاه حمام محله میرمیرا (مهماه مهین). حمام دروازه سر درود حمام خیابان حمام سرخاب حمام شتربان حمام محله ری حمام دروازه رزجو (ویجویه) حمام دروازه پل باخ این حمامها تماماً پاک تمیز هستند و در بعضی از آنها حوض‌های بزرگ و کوچک هست و استادان و لاقان این‌حمامها بسیار قابل و جوانهای خوب صورت هستند غیر از اینها بقدر هفتصد باب حمام‌های خصوصی هست که در بعضی از آنها روی کاشیهای آن حمامیه فضولی شاعر مسطور است. حبوبات و محصولات اینشهر در مزارع اینشهر هفت رقم گندم و جو بوجود میآید و چندین رقم پنبه و سایر محصولات بسیار خوب و فراوان دارد. محصولات اینشهر واسعة‌الاقطار و رخيصة‌الاسعار است. صنایع اینشهر استادان نقاش و رسام‌های قابل دارد صنعت زرگری و نقاشی و خیاطی اینشهر در سایر شهرها نیست و عال‌العال هر صنعت در این شهر موجود است. پارچه‌ها و افمشه فاخره که در این شهر بافته میشود از قبیل پارچه‌های حریر قنایز قطیقه دارائی و سایر پارچه‌های بافت اینشهر بنام قماش تبریز معروف است. اخذیه و ماکولات نانهای بسیار سفید و نازک مطبوع شکری و روغنی و حلواهای معطر مزعفر و کباب کبک و مرغ و کبابهای نازک از گوشت گوسفند و چندین رقم پلو و آش و جوربا و دولمه‌های مختلف بسیار مطبوع اینشهر مشهور است. میوه‌جات سیب‌ها و گلابی‌های بسیار آبدار و لطیف و چندین رقم زرد آلو و قریب پنجاه و شصت رقم انگور رازقی صاحبی کشمکشی خلیلی و عسکری و قیس انگور و طبریه و کافوری و شیرازی و الحقی و چند رقم دیگر دارد. هوای اینشهر در نهایت لطافت و طراوت است و بیحساب گلستانها دارد باخ کلانتر که ما در آنجا ساکن بودیم بسیار هوای خوب و روح افزای دارد در عمارت این باخ که بسیار عالی بود در طلاق

قصر این مصراج تاریخ بنا به خط قطب الدین محمد یزدی مسطور بود (بود رجای ایوان والای شیرین) ۹۱۲ همسیره و تفرجگاه این شهر تفرجگاه این شهر دامنه کوه سرخاب است از بالاترین نقطه این کوه اگر کسی نگاه کند دریاچه شاهی^۱ را می‌بیند باغ و باغچه‌های این شهر هزاران عدد باغ و باغچه در این شهر وجود دارد مشهورترین آنها باغ شاهی عقوب است که در نزد مسجد خود میباشد خان عالیشان در این باغ یک صیافت بسیار عالی بما داد که هنوز مثل آنرا ندیده ام از وزرای مرادخان ثالث (فوجه فرهاد پاشا) وقتیکه در تبریز حاکم بود در این باغ سکونت داشت و از آبهای این باغ بسیار محظوظ بود و قصرهای خورنق آسا و حجره‌ها و اوقافهای عالی در این باغ ساخته بود مرادخان رابع وقتیکه این شهر را خراب میکرد جفته‌چی عثمان آغا را در این باغ مستحفظ گذاشت بود که باع را محافظت نموده و از خرابی نگاه دارد اکنون این باع نشانه‌ای از روضه رضوانست در قصری که بما صیافت دادند در دیوار آن تاریخ بنای قصر چنین مسطور است (فرهاد ایوان شیرین ایلدی) ۹۸۳ یعنی فرهاد ایوان شیرین ساخت خیابان شاه صفی که زبان از تعریف آن قادر است تفرجگاه اهالی شهر است میدان چوگان نیز تفرجگاه است در وسط این میدان دو عدد ستون بلندی نصب کرده و ببالای آنها طاسی بسته‌اند هر روز جمعه نوکران خان و تیراندازان و سواران به این میدان آمده و در آنجا اسب تازی و تیراندازی میکنند و طاس مزبور را هدف قرار داده تیر میاندازند و مردم تماشا میکنند و در عید نوروز خوارزمشاهی اسب‌هایی که در ظرف چهل و پنجاه روز پرورش داده‌اند به میدان آورده با هم دیگر بجنگ می‌پردازند و تماشای عظیم میشود همچنین جنگ شتران بی‌نهایت قابل تماشاست جنگ گاویش‌ها و جنگ قوچ‌ها و جنگ خرها و جنگ سگها و جنگ خروسها تماماً در روزهای عید نوروز درین محل انجام میشود و مردم از تماشای آنها بسیار تفریح و تفرج میکنند و این قبیل جنگ حیوانات مخصوص عجمهاست و هرسال

در دهم محرم روز عاشورا در این میدان اعیان و اشراف اهالی شهر صغيراً كبيراً خيمه و خرگاه بريما ساخته و در آنجا سه روز و سه شب به شهيدان دشت كربلا تعزيردار ميكنند و در ديارك هاي بزرگ طعام پخته به فقير و غني طعام و شربت ميدهند و سقاها در جامهای بلورين آب به مردم ميدهند و بعضی از اعیان و کبار اشخاص نيز در راه حضرت امام حسین قرابه هادر گردن آويخته بمقدم آب ميدهند خان تبريز در چادر منطقش خود مى نشينند و جمیع اعیان و اشراف تبريز در این مجلس در حضور خان بوده و کتاب مقتل امام حسین را میخوانند (این مقتل شاید روضه الشهدا باشد) جمله محبتان حسینی با کمال خضوع و خشوع نشسته گوش فرا دارند خواننده کتاب وقتیکه باين مطلب رسید که شمر لعين حضرت امام حسین مظلوم را چنین شهيد گردند همان ساعت از سر اپرده شبيه شهداء روز عاشورا و شبيه اجساد کشته شدگان اولاد امام حسین را به ميدان مياورند در تماشاي اين منظره از مردم غريو ناله و فرياد و احسينا به آسمان بلند ميشود و تمام تماشا کنندگان گرده وزاري ميكنند و صدھا عاشقان حسیني با شمشيرها و قمه هاي بران سر و صورت و بدن خود را شکافته و مجروح ميسازند به عشق امام حسین خون جاري ميكنند سبزه زار ميدان خون آلوه و لاله زار ميشود بعد از آن شبيه کشته گان را از ميان بره و کتاب مقتل امام حسین را تمام ميكنند روزی با تفاق خان عاليشان اطراف و نواحي تبريز را سياحت كرده و بشكارگاهها رفتيم در جهات اربعه تبريز بقدر هفت قطعه نواحي و اراضي معمور و آباد هست با نوکران خان باطبل و ناي با خرسها و سگهاي شکاري و شاهينها بشكارگاه رفتيم شب اول در کنار رودخانه مهران رو در ناحيه اي که در پنج فرسخي تبريز است مانديم در نزد يكى دهات باسم منج و سعيد آباد و روت (کذا) که از دهات مأمور و آباد است سياحت كرده يم اين دهات مساجد و کاروانسرا و حمام و مختصرا بازار دكان دارد و با غ و با غچه هاي سبز و خرم زياد دارد ناحيه دوم محل سردو و دهات اطراف غربي تبريز است اسمى دهات کوچك اين

ناحیه (دوشت) (کذا) (و جولان دروق) کذا (والفابندلیس) کذا ولاکدیرج^۱ و کجاباگ که بسیار آباد و معمور است این دهات تماماً مساجد و حمام و کاروانسرا دارد مزارع آنها از رودخانه سردرود سیراب میشود و محصولات فراوان دارد ناحیه سوم (دیده‌هر^۲ در) کذا ناحیه‌ایست که در چهار فرسخی جنوب غربی واقع است بیست چهار پاره دهات معمور و آباد میباشد ناحیه چهارم ارونق است که در طرف شمال غربی تبریز واقع شده در حدود سی پاره قریه است در هر یک از آنها مسجد حمام و کاروانسرا هست ناحیه پنجم (رودقات) است که در پشت کوه سرخاب و طرف شمال تبریز است این ناحیه در حدود صد پاره قریه است ناحیه ششم (جانمرود^۳) که بیست پاره قریه میباشد و ناحیه هفتم بدوستان است که دارای هفتاد پاره دهات معمور است اغلب آنها دارای مسجد و حمام و کاروانسرا میباشد در این نواحی در اثنای سیاحت به شکار گاه رفته و شکار هم میکردیم و اگر تمام اوضاع احوال تبریز را نقل کنم کتاب بسیار بزرگ و فطور میشود چونکه تبریز یکی از شهرهای بزرگ و مشهور ایرانست خداوند همیشه آباد و معمور و محفوظ دارد در این دیار برای ما بسیار خوش گذشت و بسیار ذوق و صفا و عیش و سرور کردیم.

من بدأیع المُناظرات

روزی در اثنای صحبت خان عالی بحقیر تکلیف خوردن شراب نمود حقیر ابا و امتناع نموده بروح پاک حضرت علی قسم یاد کرده گفتم تا این آن از محترمات و مکتیفات هیچ‌کدام را مر تکب نشده‌ام حتی اجداد عظام حقیر نیز هر تکب این مکروه نشده‌اند حقیر را در مجلس خصوصی خود تان از خوردن شراب معذور داشته و عفو فرمائید خان

۱ - نوک‌دیزج

۲ - در اسناد رسمی این ناحیه و بلوك را (ویدهر) مینویسد.

۳ - خانمرود صحیح است مر کز آن قصبه هریس است.

گفت ای برادر با جان برابرم ای نوردیده و سرور سیله من از کی می‌ترسی اگر از شاه قیصر زمین می‌ترسی شاه شما در پنج‌جماهه راه است اگر از خان خودتان می‌ترسی از تبریز تا ارضروم چهل منزل فلصله است پس از کی می‌ترسی منکه خان خانان شاه ایران و توران (کلب‌علیخان) هستم بنا با جازه شاه گرامیم مجالس عیش و طرب برپا نموده و باده ناب مینوشم پس ترس و واهمه شما از کیست حالا شراب‌میخوری بانه من نیز جواباً چنین عرض کردم خان عزیزم اگر بتو شاه ایران زمین اجازه داده که شراب ناب بخوردید بهمن هم شاه شاهان بیچون امر کرده وبمقاد این آیه شریفه (انما الخمر و المیسر والانتساب والازلام رجس من عمل الشیطان) گفته و قدغن کرده است و بنصّ قاطع حتی قطره آنرا نیز حرام کرده است از جناب پروردگار فهّار می‌ترسم که جمیع موجودات را از عدم بوجود آورده بنا با مر وی باهه نمی‌نوشم خان فرمود والله عجب مرد مؤمن و متعصب هستی حقیر نیز گفتم خان عزیزم هتعصب نیستم من در مذهب (نعمان بن ثابت^۱ رضی الله عنه) بوده و یک مرد سیاح و پاک اعتقاد محبت خاندان مرد خدایم جمله حضار مجلس و ندما ازین حرف مبهوت و حیران شدند خان دست بردار نشد و باز اصرار کرد و با تمام غلامان و ساقیان مجلس بپا خاسته بطرف من آمدند و تکلیف خوردن شراب نمودند گفت ای نوردیده من ای مهمان عزیز این را گفته اسمی غلامان را یک بیک شمرد خان گفت آقای او لیای مؤمن اگر مرتضی علی و دوازده امام را دوست داری بیا از دست غلامان من یزدان شریعی میرزا شاه پرویز فیروزعلی بار شلهوند سیفعلى تمنادرم یک جام شراب نوش‌کن و در این بزمگاه کامیاب شده دمی خوش باشیم این کلمات را گفته غلامان خود را در حالیکه پیاله‌شراب در دست داشتند بطرف من اشاره کرد و آنها بهمن پیچیده گی کرده اصرار کردند که شراب بخورم حقیرا باو امتناع کرده گفتم ای خان عزیز اینست عیش و طرب و خوشحالی شما اهالی ایران زمین که از باده سرمست شده و حرکات نامناسب و نالائق

(۱) نعمان بن ثابت ابوحنیفه از علمای میرزا هل سنت بوده در سن ۱۵۰ وفات نموده.

از شما سر بزند به خواجه نقدی که از حاضرین مجلس بود و بی ادبانه مست لایعقل افتاده بود اشاره کردم خان عالی بشنیدن این حرف به خواجه نقدی لگدی زده اورا سرجای خود بنشانید آنهم مست مدهوش افتاده این شعر ترکی را خواند.

ایله سرمستم که ادراك ایتمرم دنیانه دور من کیمم ساقی اولان کیمدورمی صهبا ندور
آنچنان سرمستم که در اننمی کنم دنیا چیست من کی هستم ساقی کیست و می صهبا چیست
دوباره به من اصرار خوردن شراب کردند گفتم شما باده ناب می خورید دمی خوش باشید طرب و شادی خدائی ازین بالاتراست امر کنید به من یا کدف دایره بیاورند
تامن بشما طرب و شادی خدائی را نشان بدhem همان ساعت خان گفت عشق علی بادفوری
به برادر من اولیا افندی دایره بیاورید یا کدف و دایره هندی آوردند من دایره زا گرفته
بطرز روم در مقام سه گاه این بیت را خواندم .

اما بیولدا او لمگه هر خسته جان ویریر عشق گک سنون حیات ابدن نشان ویریر
اما در راه عشق تو هر خسته جان میدهد بقیه این ابیات را در سه پرده سماعی دو بیتی خواندم حضار مجلس انگشت
حیرت بردهن نهاده و مبهوت شدند همان ساعت خان عالی لباده خود را زد و شیخ
به دوش من افکند و هزاران احسنت و بارا الله گفت و ده تومان عباسی و یک اسب
صبا رفتار به من بخشید و گفت من بعد از من خاطر جمع باش که دیگر بتو تکلیف
خوردن شراب نخواهم کرد تماماً یک ماه بدين طریق ذوق و صفا کردیم از اربابان
عیش و طرب و آنمه مستان لایعقل در کوچه و بازار مستی را ندیدم که عربده کرده
و ناراحتی مردم را فراهم کنند و اهالی این شهر فوق العاده مؤدب هستند و در حق ایشان
این شعر بلیغ را گفته اند .

تبریز بهشت هست و اهلش ز صفا چون آئینه اند پاک از زنگ چفا
گفتی که بدوستی نه صادق باشند از آئینه جز عکس نگردد پیدا

(محسنات تبریز دلاویز)

از جمله محسنات تبریز یکی اینست که آب جاری فراوان دارد و شب و روز کوچه‌ها و خیابانها را جاروب کرده آب پاشی می‌کنند بازارها و چارسوها بقدرتی پاک و تمیز و خنث است که انسان از گرما متاثر نمی‌شود محسنات دیگری که دارد اینست که بخارجی‌ها دختر نمیدهند از حقیر سئوال کردند که شما دختر کفار را نکاخ می‌کنید و می‌گوئید بی‌ضرر است در اینحال ما اگر دختر به کافر بدھیم اولادشان چطور می‌شود حقیر جواباً گفتمن البته اینکار خوب نیست و کار شما بسیار معقول و پسندیده است اما اولاد آنها در فطرت اسلام متولد می‌شوند بعداً پدر و مادرشان آنها را بصلالت سوق میدهند بمفاد این حدیث (ما من هولود الا وقدیولد علی فطرت الاسلام ثم ابواه یهـ و دانه وینصرانه ویم جسـانه) این را گفتم و تمام آنها ملزم شدند محسنات دیگر اینکه بنای قانون شاه صفی در بازار و دکان‌ها معاملات در مقابل پول ایران بیستی و عباسی و آلتون می‌شود و در این شهر سکه‌ها و پولهای خارجی بخرج نمی‌سد در ایران در چندین محل ضرایخانه هست اولی شهر اردبیل است که روی سکه‌ها ضرب شده ضرب فی اردبیل) دیگری (ضرب فی همدان) دیگری (ضرب فی اصفهان) (ضرب فی تفلیس) (ضرب فی نهادن) (ضرب فی تبریز) درزوه سکه‌ها (لاله الا الله علی ولی الله) و در طرف دیگر نام پادشاه شاه عباس یا شاه صفی و در بعضی از آنها (کلب علی شاه عباس) نیز ضرب شده لیکن در پولهای مس (بیستی) فقط نام شهر ضرب شده در کنار بعضی سکه‌ها که زایج است (لاله الا الله) ضرب شده وای بر احوال آنکس که در داد و ستد تخلف کند یا کم فروشد بچشم میل و بسرش طاس گرم گذاشته مجازات می‌کنند در چارسوها و دکانها ترازوهای برقی آویزان است که اصلاح دست آدم بر آن مس نمی‌کند و برای گندم و برنج و سایر حبوبات کمی استعمال نمی‌شود همه آنها را با

تر ازو وزن کرده میفر و شند اقمشه و پارچه جات با ذراع مکسی بفروش میرسد سایر اقسام کالاهات اتابع قانون شهری است محسنهات دیگر ش نیز اینست. که در کانهای آشپزی و غذاخوری طبخ صحیح و مطبوع پخته و در دیوار آن مکان و ظروف طعامها و کاشیها را باید پاک و تمیز نگاه دارند و الا حق باز کردن دکان را ندارند وقت سحر دکانها را با دعا و ثنای امامان باز میکنند غذاها را که عبارت از هریسه پلاو و زرد پلاو و بزیان پلاو و کوکو پلاو و هز عفر پلاو وغیره است بغریب و اهالی شهر میدهند در کنار ظروف مسی غذاها که با قلع سفید شده بخط تعلیق جملات (و يطعمن الطعام) ولا شرف اعلی من الاسلام) (و شرف المکان بالملکین) (و شرف البتت باهل) ، (و شرف اهلہ بسخائے) مسیطور و محاکوک است در تبریز چهل عدد کلیسا هست و در محلات سرخاب چرندا بگجیل و ولیانکوه بعضی مزارستانها هست که کبار اولیای عظام و عرفان و اکثر علماء و مؤلفین و مصنفین در آنجا مدفونند اسامی بعضی از آنها بدینقرار است شیخ ابراهیم کوانان (کذا) بابا فرج میمندی شیخ شجاع و شیخ حسن بلغاری و شیخ بدرالدین کرمانی و خواجہ عبدالرحیم خلوتی و مجدد الدین صنع الله کوزه کنانی و شیخ نور الدین بیمارستانی و سایر اولیای عظام در مزارستان سرخاب بعضی از شعراء مدفونند ظهیر الدین فاریابی و فلکی شیروانی و شمس الدین سیحانی و سایرین از شعراء معروف در دهات اطراف تبریز نیز بعضی از اولیای عظام مدفونند در قریبه کجی جان خواجہ محمد کججانی و در قریه سعید آباد بعضی از مؤلفین و مصنفین کبار مدفونند که ذکر اسامی آنها باعث تطویل میشود .

یکروز از تبریز با تفاق خان عالی باعده سواره و نوکرها به تماشی شام غازان و دیدن قبر غازان محمود برآ افتادیم پس از گذشتن از باغات و بساتین زیاد در طرف غربی شهر به کنار رودخانه (آجی چای) تلخه رو در سیمیدیم در اینجا قریه کوچکی هست

(اینقریه شاید قراملاک باشد) که در حدود دویست خانوار است دارای یک مسجد و چندین زاویه میباشد آب این رودخانه شور است بدین جهه (آجی چای) یعنی تلخه‌روود میگویند که خدای قریه باستقبال ما آمده و یک ضیافت عالی بما داد فردای آنروز علی‌الصباح حر کت کرده پس از طی کمی راه به شام غازان رسیدیم.

(اوصاف مقبره محمود غازان)^۱

این محل در عهد محمود غازان شاه باغ‌ارم مثال بود و چون از حیث کثرت باغات و خضروات شبیه بشام (دمشق) بود نامش را شام گذاشته‌اند محمود غازان یک قلعه بسیار محکم و متین در این محل بنا کرده است قریه شام غازان در حدود هزار نفر رعایا دارد و از بدهی مالیات معاف هستند محمود غازان در این قلعه معماران و مهندسین عجم و عرب و هند را جمع کرده برای خود مقبره بسیار بلند و عالی ساخته و این مقبره شبیه قله غلطه در استانبول میباشد و قبه آن به افلاک سر کشیده است اما موقعیکه ما دیدیم یک طرف در این مقبره ارزیز له خراب شده بود با تفاوت خان به داخل مقبره رفته و قبر محمود غازان را زیارت و بروح آنمرحوم فاتحه خواندیم در جوار این مقبره یک تکیه بسیار عالی بود که در آنجا مت‌جاوز از دویست نفر در اویش و فقر اساکن بودند در خارج این مقبره از کله‌های قربانی یک قله عظیم درست شده بود تمام اهالی ایران بشاه محمود غازان اعتقاد کامل دارند و هر سال هزاران قربانی به این مقبره بعنوان نذر میفرستند چاه بزرگی در این محل هست که عمق آن ده ذراع است در ماه تموز آبش مثال یخ است و این بنا و ساختمان آن یک بنای عجیب غریب است از این محل حر کت کرده بطرف شرق قبریز رفتیم و در دامنه ولیانکوه به قریه ولیان رسیدیم این قریه در حدود سیصد خانوار است دارای مساجد و کاروانسرای و حمام و دارالضیافه است و یک

۱ - اوصاف مقبره محمود غازان و تاریخچه بنای گنبد و شرح آن در شماره ۲-۳

سال دوم - ۱۳۶۸ - دانشکده ادبیات مفصل نوشتہام به آن شماره رجوع شود مترجم

قریه بسیار آباد و معمور است و این دارالضیافه از خیرات و میراث وزیر سعید خواجه رشید الدین است ازین محل حر کت کرده به قلعه فلکه رسیدیم.

(اوصاف قلعه قله)

این قلعه را در سال ۹۹۸ در عصر سلطان مراد خان ثالث سردار معظم (فوجه فرهاد پاشا) بنا کرده است در دامنه کوه ولیان یک قلعه مربع الشکلی است محیط آن هشتاد گام است هفت برج و دو در بزرگ که دارد یکی از درها بجانب غرب و دیگری بجانب شرق بازمیشود در شرقی را در تبریز میگویند خادم جعفر پاشا وقتی که در تبریز سردار بود از عساکر عجم فرار کرده در این قلعه متھمن شده بود عساکر عجم قلعه را محاصره نموده بودند لیکن یاکش بجعفر پاشا دیوار قلعه را شکسته با چند هزار عسکر به عساکر عجم شبیخون زده و آنها را تادم قلعه تبریز رانده و تعقیب کرده بود کدخدای جعفر پاشا با عساکر عجم جنگ کرده و در این جنگ شهید شده خادم جعفر پاشا دوباره به شهر مسلط گشته و در قلعه قله تعمیرات و استحکامات زیاد بنا کرده است و یک در محکم و بزرگ بقلعه قله بنا کرده و اسم آنرا باب تبریز گذاشته بود در توی این قلعه بقدر صدخانه و یک باب مسجد هست در این محل باغات و پاغچه های سبز خرم زیاد است انگور و آلوی عباسی و گلابی های بسیار لطیف و آبدار دارد این محل در خاک تبریز یک ناحیه مستقلی است هزاران نفر نوکر و مأمور و سرباز و کلانتر و داروغه و قاضی دارد در این محل ضیافت های عظیم بما دادند و از پادشاه هدیه ها و تحفه ها بما واصل شد در این دیار به (بیگک سنیاق) سلطان و به (هیرمیران) خان و به (رئیس) خان خانان به (دفتردار) اعتماد الدوله به (سردار قشون) سپه سالاری به (قپوچی باشی) در بان به (رئیس الکتاب) منشی به (بیگک آلای) کلانتر به (یگچری) دیز چوکن به (رئیس یکچری) دیز چوکن آغاسی به (قوناقچی) مهرماندار میگویند

این امرای مذکوره در حکومت و سیاست علاقه‌دار هستند و قانون ایران چنین است ازین محل حتر کت کرده از توی باع و با غچه‌های سبز خرم گذشته به سر درود رسیدیم و از آنجا به (دوشت) کذا و چولان دروق (کذا) رفته بمراغه رسیدیم.

(اوصاف شهر مراغه)

مراغه در ایالت آذربایجان یک شهر مستقلی است بقدر هزار نفر سر باز و قاضی و کلانتر و داروغه و منشی دارد این شهر را در زمان قدیم هوشندگ شاه ساخته و آباد کرده است میوه‌جات فراوان دارد علمای شهر ذوفنون هستند اهالی شهر حلاج و بزار و بافنده است این شهر از طرف عساکر سلطان مراد خراب شده بود بعداً رو به آبادی گذاشته است مروان اموی این شهر را آباد کرده در دوره سلطنت وی هفتاد هزار خانوار در این شهر ساکن بود ولی اکنون در حدود هفت هزار است یازده باب جامع بزرگ و چهل کاروانسرای و شصت باب مسجد و چهل تکیه در اویش یازده حمام قریب سه هزار عدد دکان در این شهر هست و این شهر از طرف هلاکوخان پای تخت شده بود هوای این شهر بسیار ثقيل است و آبهای آن از کوه‌های جاری است اهالی شهر ایض الله‌ون هستند از این شهر کوچ کرده بطرف اوچان رهسپار شدیم.

(اوصاف قلعه و شهر قدیم اوچان)

در زمان قدیم این شهر بسیار بزرگ بود لیکن در استیلای هلاکوخان خراب و ویران شده و اهالی به تبریز کوچ کرده‌اند بعد از هلاکو در سال ۶۹۶ محمود غازان شاه قلعه این شهر را تعمیر و ترمیم نموده است در دامنه کوه اوچان قلعه مربع الشکل محکمی دارد محیط این قلعه دو هزار گام است بطرف شرق یک در آهنی دارد توی این قلعه خانه‌های خالی از سکنه بسیار است بنا بر وايت کدخدا در خارج قلعه بقدر

سه هزار خانه گلی هفت باب مسجد و سه حمام و هفت هرمانسر ۱ و ششصد د کان هست مجموعات این شهر گندم باقلا و سایر حبوبات است که بطور فراوان بعمل می‌آید آشن از کوه او جان جاری است محصول میوه کم دارد اهالی شافعی المذهب هستند لیکن بنا به مضمون استر ذهابک و ذهابک و مذهبک مذهب خودشان را مخفی میدارند بعد از تماشای این شهر بشکار و صید رفتیم سپس از آنجا حر کت کرده به ناحیه مهران رو رسیدیم و از آنجا به سعید آباد آمده در آنجا استراحت کردیم این محل در پنج فرسخ تبریز است شصت پاره دهات معمور در این ناحیه هست این قریه بحمله وهجوم سلیمان خان دچار شده ولی از صدمه مرادخان رابع خلاصی یافته این قریه در حدود دو هزار خانوار است باب مسجد و کاروانسرا و حمام و بازار دکان دارد شبرا در این محل مهمنان بوده فردای آنروز به قلعه (کهروان) شاید گوراوان باشد رسیدیم این قلعه را صفیقلیخان از خوانین افشار در عصر شاه طهماسب بنادر کرده است اهالی قلعه نه بعثمانیان و نه به ایرانیان تابع نشده اند عساکر و اوردوی (فوجه فرهاد پاشا) را در مراجعت به بغداد (میمندی خان افشار) حاکم این قلعه تعقیب نموده غارت وتار و هار کرده بقلعه خود آمده متخصص شده بود پاشا در مراجعت از بغداد این قلعه را هدفه روز محاصره کرده ولی نتوانست فتح کند مراجعت کرده به (شهر زور) رفت حاکم قلعه میمندی خان جسارت کرده با چندین هزار سوار بطرف تبریز هجوم آورده اطراف شهر را چاپیده تجاوار و کاروانی که از بغداد به تبریز می‌آمدند غارت می‌کرد و به قلعه خود بر گشته متخصص می‌شد جعفر پاشا از تبریز با دوازده هزار عسکر جنگ آور و رشید بقلعه رفته سه روز قلعه را محاصره و جنگ سختی کرده بود روز سوم قلعه را فتح و غنایم بسیار بدست آورده و میمندی خان را دستگیر و محذول منکوب نموده بود یازده سال این قلعه در تصرف عثمانیها بود در درون قلعه بنام مرادخان چامعی هست.

(او صاف شهر اردبیل)

از این محل بطرف اردبیل حرکت کردیم اردبیل در خاک آذربایجان شهر بسیار بزرگ و معتبری است در اوائل پاییخت سلاطین صفویه بوده و زمانی از طرف عثمانیها فتح شده لیکن اکنون در تصرف ایرانیهاست در این شهر قریب سه هزار سر باز داروغه کلانتر منشی قاضی و شیخ‌الاسلام هست از این شهر بکوه سبلان یک روزه راه است آبهای اردبیل از دو سبلان جاری می‌شود قسمت بالای اینکوه همیشه از برف مستور است اهالی سابقًا شافعی‌المذهب بودند ولی حالاً جعفری مذهب هستند فاصله میان اردبیل و تبریز بیست فرسخ است هوایش مثل اوضاع بسردی مایل است زمستانش سخت و شدید می‌شود از شدت سرمای زمستان و طولانی بودن آن در این شهر میوه‌جات کم است از عجائب این شهر یکی اینست که در کنار راه اردبیل نزدیک شهر یک سنگ استوانه شکل بزرگی هست که از آهن سنگین‌تر است تخمین سه‌چهار فنطار وزن دارد یک سنگ صیقلی‌شده صاف و سیاه رنگ است کهنه سابق در روی این سنگ باخط عبرانی بعضی خطوط حکم کرده‌اند و صورت یکنفر آدم در روی این سنگ نقش شده که دستهای خود را به آسمان بلند کرده هنگامی که خشک سالی می‌شود و باران کم می‌آید اهالی شهر این سنگ را با زحمت زیاد حرکت داده بطرف شهر می‌آورند و در این هنگام باران شروع بباریدن می‌کنند تعجب در این جاست که هر قدر سنگ بشهر نزدیک می‌شود بارش هم بهمان اندازه شدیدتر می‌شود بعد از آن سنگ را دو باره غلطانیید به محل سابق خود می‌برند و بارش قطع می‌شود مقبره شیخ‌صفی‌الدین اسحق جد سلاطین صفوی در این شهر است قبه و خرگاه بسیار مجلل و عالی دارد با کاشیهای الوان مزین است بزیارت قبر آنمرحوم رفته بروج پر فتوح او فاتحه خواندیم صدھا در اویش و عرفا در تربت آنمرحوم مجاورت کرده‌اند شیخ‌صفی‌الدین

قطب ممالک عجم بود بعد از فوت او تا زمان شاه عباس شش نفر از اولاد وی بسلطنت فشسته و صاحب سکه و خطبه شده‌اند بعد از چند روز سیاحت از این شهر حرکت کرده بطرف شمال رهسپار شدیم پس از گذشتن از چندین دهات و قصبات به تبریز رسیدیم چند روزی در تبریز استراحت نموده آمادهٔ مراجعت شدیم بعضی نامه‌ها و سفارش‌ها به رئاسای شهر خوی و چورس و ایروان از طرف خان بما تسلیم شد و هر قسم مهمان نوازی و پذیرائی هزاراً توصیه کردند خان عالیشان به وزیر اوضوام نامهٔ محبت اسلوب نوشته‌ها داد و ده بار شتر بر نجع و میوه‌جات خشک و سایر ماکولات و دورآس اسب تازی و چهار رأس اسب ایرانی و دونفر غلام گرجی ده تومن پول عباسی و دو تومن بیستی برای خرجی راه ویک پوستین سمور و یک دست لباس فاخر عجمی شش عدد سربندز رفعت بهم هدیه نمود با دوستان وداع و خدا حافظی کردند فردای آن روز علی الصباح باتفاق خان عالیشان با سربازان ایرانی با کوس و نقاهه بخارج شهر تبریز حرکت کردیم در دامنه کوه عین علی مجلس ضیافت بسیار عالی ترتیب داده بودند که از تعریف و توصیف آن زبانم فاصله است خان عالی مجدد پنج تومن عباسی بحقیر و بیست تومن نقره به توابع و کسان من خرج راه داده به بعضی از کسان من البسه از قبیل قطیفه کاشان و اطلس کجرات و دستان محمدی و سایر اقمشه هدیه و احسان فرمودند سیصد سوار ویک سردار به مراهی ما معین کردند خان گفت ای سردار برادر من اولیا آفا را از راههای امن و راحت بطرف ایروان و نخجوان می‌بری دوباره سوار اسب شده نیم ساعت باها آمد بعد از آن هم دیگر را بوسیده وداع کردیم آنها بطرف تبریز و ما بطرف ایروان حرکت کردیم.

از تبریز بطرف شمال حرکت و از صحراهای سبز خرم گذشته به قریه (حاجی حر امی) کذار رسیدیم این قریه در خاک تبریز هکده آباد و معمور است سیصد خانواده میباشد از اوقاف مقبره محمد و غازان خان است گنبد مقبره غازان خان از این قریه نمایان است در اینجا همانند پذیرائی خوبی در حق ما کرد علی الصباح ازین قریه حرکت کرده به قریه

(صوفیان) رسیدیم این قریه در زمان قدیم بسیار معمور و آباد بود لیکن در هجوم مغولها ویران شده است دارای هزار خانوار با باغهای ارم مثال است در این قریه بعضی از مؤلفین و مصنفین مدفونند قبور آنها را زیارت کردیم لیکن اسمی آنها بما معلوم نشد زیادتر از بیست عدد هزار و قبه پر انوار در این قریه هست هرسال دهم محرم روز عاشورا در این قریه چندین صد نفر از اهالی قریه و اطراف آن جمع شده آش عاشورا پخته احسان می‌کنند و مقتل امام حسین را می‌خوانند اهل این قریه شافعی‌المذهب بوده لیکن بعضی‌ها در خفیه‌شیعی مذهب هستند از اینجا حرکت کرده به منزل (مزیدخان) کذا رسیدیم این قریه در حدود پانصد خانووار است با چهه‌های سبز خرم و آب گرم خوبی دارد ازین محل بجانب شمال حرکت نموده پس از طی هفت ساعت راه به قریه (کره‌مش) رسیدیم ازین قریه دویست نفر سوار گرفته از راه‌های صعب‌العبور و با تلاقها بازحمت زیاد عبور کرده در کنار نهر (کندوشه) خیمه و خرگاه زده استراحت کردیم یک شب در این‌منزل مانده فردای آن‌روز حرکت و از راه‌های پر گرد و غبار بطرف خوبی رهسپار شدیم .

او صاف قلعه خوی دلجوی

شهر خوی وارد شده بحضور خان رقتیم سفارش‌نامه‌های خان تبریز را بخان تسلیم نموده و مهمان خان شدیم خان در حق ما مهمان نوازی و پذیرائی گرمی نمود دوروز در این‌شهر مانده مشغول تماشی شهر شدیم بعضی هدایا و اقمشه‌جات از طرف خان بما احسان شد این‌شهر در خاک آذربایجان یک‌شهر مستقلی است بقدر هزار نفر مأمور سر باز نو کر قاضی و مفتی منشی و کلانتر و داروغه دارد این‌شهر در غرب مرند واقع است و ده فرسخ با مرند فاصله دارد دارای یک قلعه مربع الشکلی است بنایی این قلعه بسیار محکم ساخته شده دور این قلعه بیست هزار کام است در کنار قلعه

خندق‌های هست که چندان عمق ندارد این قلعه دو دروازه دارد یکی بطرف جنوب باب تبریز و دیگری بطرف شمال که باب مرند میگویند بانی قلعه (فرهادپاشاست) اما بانی قدیم شهر حیدرشاه است اینشهر چندین دفعه خراب و دست بدست گشته بعداً آباد شده است دارای هفت هزار خانه و هزار دکان و هفتاد باب مسجد است که یازده باب آن مسجد جمعه میباشد اینشهر بعد از خرابی مرادخان رابع داره آباد میشود هوايش مایل به گرمی است عمدۀ مخصوص لاثن پرچ پنبه انگور و گلابی است در کنار شهر نهری هست که از کوههای سلماس جاری شده به رودخانه ارس میریزد در نواحی اینشهر صد و هشتاد قریه آباد هست اهالی شهر اکثراً شافعی‌المذهب و سنّی هستند شاه اسماعیل در اینشهر از هر کس که ریش بلند داشت خراج میگرفت لیکن در زمان شاه صفی این خراج موقوف شد و اکنون مردان اینشهر ریشهای بلند دارند و خراج نمیدهند اهالی شهر خوش صورت و صبیح المنظر هستند مزار امیر بوغای در اینشهر است این امیر از آآل تر کمان بوده از انتاکیه در جنگ فرنگ مغلوب‌با فرار کرده در سال ۱۵۹۴ در این شهر وفات کرده در خارج شهر خوی مزارش آشکار است قبر (شمس تبریزی) نیز در خارج شهر است زیارت کردیم^۱ بعد از دو روز اقامت در شهر خوی دویست نفر سوار مسلح گرفته بجانب شمال رهسپار شدیم پس از طی نه ساعت راه بشهر چه (بهستان) کذا رسیدیم اینشهر در زمان سابق شهر آباد و پر جمعیتی بود لیکن در هجوم هلاکوخان خراب و ویران شده و اهالی دیار بدیار گشته‌اند اکنون یک شهر کوچکی است از اینجا حرکت کرده پس از طی سه ساعت راه به قلعه (چورس) رسیدیم اینقلعه به نخجوان نزدیک است دو هزار سر باز و دوازده نفر سر کرده در این قلعه نگهبان گذاشته‌اند قلعه در بالای تپه‌ای واقع شده یک قلعه میخنس الشکل است از بنایهای او زون حسن میباشد در حمله مرادخان رابع این قلعه خسارت زیاد دیده و

۱ - این شمس تبریزی معروف نیست بلکه شمس‌الملک نامی از آباء و اجداد خوانین دنبیلی است که در خوی مدفون است رجوع کنید بتاریخ دنابله مترجم.

دیوارهای آن رخندار شده در درون قلعه غیر از جامع حسن پاشا عمارت دیگری وجود ندارد لیکن در خارج قلعه قریب هفت هزار خانه نوبنیاد و پیازده باب مسجد و چندین خان و دکان و کاروانسرا هست زنهای این قصبه بسیار زیبا و عفیفه هستند غله و حبوبات فراوان در اینجا بعمل میآید نام خان این قصبه (ایوب) خانست بسیار محبوب القلوب و نکته‌دان و خوش صحبت است سه شبانه‌روز در خدمت این خان مهمان بوده و از هر قسم ضیافت‌ها و مهمان نوازیها منتعشم بودیم درباره حسین بایقرا بعضی صحبت‌ها کردیم که مزار پسر یانواده‌اش در این نزدیکی‌هاست روز چهارم مقداری البسه و اقمشه حریر و پوستین و چند عدد سربند و سه تومن عباسی پول نقره از جانب خان بما هدیه شد پس از تشكیر از مهمان نوازی ایشان با خان وداع کرده با دویست نفر سوار از این قصبه به جانب شرق رسپار شده نهر قره سورا گذشتیم این نهر از کوههای (چورس) جاری شده پس از سیراب کردن چندین دهات و اراضی به رودخانه ارس می‌یزد در تابستان آبش کمتر و در سایر فصول زیادتر می‌شود از این محل بطرف شمال حر کت کرده پس از گذشتن از چندین دهات بزرگ و کوچک به قریه (مللی روان) کذا رسیدیم این قریه از توابع ایروان محسوب است دارای پانصد خانوار است با باغ و باغچه‌ها و مساجد یک قریه آباد است در کنار نهر (مللی) کذا واقع است این نهر نیز به رودخانه ارس می‌یزد از اینجا حر کت کرده پس از طی چندین دهکده‌ها به قریه (سیف الدین) رسیدیم این قریه در کنار رود ارس واقع شده از توابع ایروان است مالک آن سیف قلیخان از خانان ایروان است دارای یکصد و هشتاد خانوار است عمده محصول این قریه برنج است مساجد حمام کاروانسرا و مختصر بازار دکان دارد در موقع محاصره ایروان مرادخان رابع ازین قریه هفتاد هزار اصله درخت تنومند بریده در محاصره ایروان سنگر بنده کرده بود ازین قریه علی‌الصباح حر کت کرده بطرف ایروان روانه شدیم در اثنای راه جمع کشیری سواره و پیاده نمایان شدند معلوم شد

کدخدای ایروان (الوندآقا) از طرف خان ایروان باستقبال ما آمده‌اند بعد از مصافحه و دیدار رکاب بر کاب با استقبال کنندگان شهر ایروان وارد شدیم.

(اوصاف قلعه ایروان)

در ورود ما به شهر ایروان بیست یک تیر توب شنلیک شده و شادمانی کردند با استقبال کنندگان بسرای خان رفتیم خان^۱ در سرای نبود به عروسی و سور همشیره خود که به خان با کو داده بود^۲ رفته بودند لیکن کدخدای وی (الوندآقا) در حق ما پذیرائی بسیار خوب و شایانی کرد هر رقم مهمان نوازی نموده استراحت مارا فراهم کرد بعضی از همراهان که باما آمده بودند به همراهی حسن بیگ با نامه خان تبریز به ارضروم فرستادیم لیکن حقیر با چند نفر دیگر به تماشای شهر ایروان مشغول شدیم در تاریخ ۸۰ از سوداگران امیر تیمور (خواجه خان لحیچانی) نام کذا باز رگان به این محل آمده خالی محصلدار این محل را دیده با کسان و توابع خود در اینجا مانده و این محل را مسکن قرار داده مشغول زراعت بر فرج شده بودند رفته در اثر زیادی محصول ثروتمند شده بتوسعه و ترقی این سرزمین مشغول شده در اثر کشاورزی و جدیست وی این شهر ترقی کرده سابقاً که یک ده کوچکی بود تدریجی توسعه یافته و شهر عظیم فعلی شده است در سال ۹۱۵ شاه اسماعیل پادشاه ایران قلعه‌محکمی به اطراف این شهر کشیده و نام آنجارا ایروان گذاشته است قلعه ایروان در ساحل شرقی رودخانه زنگی واقع شده و یک قلعه بسیار زیبا و محکمی است در سال ۹۹۰ سلیمان خان عثمانی این سرزمین را فتح کرده بتصوّف عساکر اسلامی در آورد و قلعه مذکور را خراب نموده با غنائم بسیار به استانیوں مراجعت کرده بود بعداً در زمان مرادخان ثالث

۱ - نام این خان را در جای دیگر تقی خان نوشته.

۲ - نام خان با کو را اشرف خان نوشته.

وزیر اعظم فرهاد پاشا بسره‌اری دیار عجم منسوب شده گنجه شیروان شماخی ایروان و نخجوان را تصرف و غارت کرده عمارت دولتی این شهر را ویران و خراب نمودند و چندین سال در این صفحات مانده سرای توخماخ خانرا مسکن فرارداده هفتادهزار عسکر برای محافظت این شهر معین کرده بود بعد از چندین سال در سال ۱۰۱۲ دوباره عجم‌ها گنجه و شیروان را ضبط نموده شهر ایروان را هفت روز محاصره کرده بودند چون از ارضروم عساکر امدادیه نرسیده بود و عساکر عثمانی در قلعه بدون لوازم زندگی گرفته مانده بودند بالضوره شهر را بسردار عجم توخماخ خان تسلیم کرده بودند عساکر عثمانی بدون سلاح شکسته و بسته به قارص و از آنجا به ارضروم می‌روند از آن تاریخ تاسمه ۱۰۳۷ این ولایات در دست ایرانیها مانده به آبادی و عمرانی شهر مشغول بودند لیکن عساکر (امیر گون خان) که در قلعه ایروان بودند راحت نهنشسته بصفحات قارص وارد هان تجاوز کرده مشغول قتل و غارت شدند اهالی آن صفحات به دولت عثمانی ملتگی شده نامه‌ها نوشته و استغاثه‌ها نمودند و التماس کردند که دفع آنها را بسکنند دولت عثمانی مجدداً مشغول تجهیزات شده عساکر زیادی جمع آوری نموده برای حمله و هجوم بطرف ایرانیها حاضر و آماده شدند در سال ۱۰۴۴ سلطان مراد رابع با چهل هزار یکی‌چری و بیست و هزار عساکر دلیر به حمله و یورش آغاز و از راه قارص بطرف ایروان هجوم آورند در پیست یکروز با چندین هزار عسکر در ایالت ایروان عرض اندام نموده قلعه را محاصره کردند از قلعه عجم‌ها با تپهای بلندقد عساکر عثمانی را بتوب بسته و تار و مار نمودند عساکر عثمانی نیز شجاعانه جنگ کرده و قلعه ایروان را به توب بستند روز نهم از قلعه صدای الامان بلند شد و کلید درهای قلعه را به عساکر عثمانی تسلیم نمودند و قلعه فتح شد لیکن این فتح دوام نکرده شاه عجم با صد هزار سرباز بطرف ایروان هجوم آورده مجدداً ایروان از طرف ایرانیها محاصره شد هفت‌ماه عساکر عثمانی در درون قلعه بدون وسائل زندگی مانده

باروت و ذخائر شان تمام شده از طرف ارض روم نیز امدادیه نرسیده بود. یا کشب مصطفی پاشا سردار قوشون عثمانی از شکست خود عصبانی و متاثر شده انگشت‌الماس خود را بلعیده و انتشار کرد عساکر عثمانی امان گرفته به ایرانیها تسلیم شدند. شکسته و بسته از قلعه خارج بطرف سرحد فرار کردند سر بازان قزل‌باش آنرا تعقیب کردند اغلب آنها را کشته و بعضی را به روی خانه می‌اندازند بقیه السیف به طرف فارس و بایزید رفتند خلاص می‌شوند بعد از فتح ایروان از طرف ایرانیها هر آنچه را بیش از چهار کمر همت بمیان بسته ببغداد هجوم برده آن شهر عظیم را از دست ایرانیها می‌گیرند از این تاریخ بی بعد که سال ۱۰۴۵ هجری است شهر ایروان در دست ایرانیها بوده و تدریجاً آباد و معمور گردیده است حالا در دیوار قلعه ایروان آثار گلوله توپهای عساکر عثمانی نمایان و آشکار است این قلعه سه درب بزرگ آهنی دارد بقدر صد عراده توب بزرگ دوچک از عثمانیها غنیمت گرفته‌اند در قلعه موجود است جبهه خانه و اسلحه بیهوده و حصر بتصرف ایرانیها در آمده و در این قلعه ذخیره شده در حدود سه هزار تن محافظ و نگهبان در قلعه گذاشته‌اند از بنایهای بسیار عالی قلعه یکی سرای (امیر گون خان) است کذا در طرف چپ این سرای ضرایخانه‌ای هست که عباسی و بیستی ضرب می‌کنند در سال ۱۰۴۵ که این شهر بتصرف ایرانیها درآمد و بطرف شرقی قلعه حصار محکم کشیده شد.

چند روز بعد از طرف خان ایروان چاپار آمده حقیر را به مهمانی و سور دختر خود بیا کو دعوت کردند آن‌فا کدخداده تومن پول عباسی خرج راه داده تدارک و تهیه سفر هارا مهیتا و آماده کرده بطرف باکو روانه شدیم از شهرهای گنجه شکی و شماخی و بعضی قصبه‌ها و شهرهای بزرگ و کوچک گذشته بشهر باکو رسیدیم این شهر در سرحد و در کنار بحر خزر واقع است خان باکو اشرف خان با تفاق تقی خان حاکم ایروان هارا استقبال کرده از ما پذیرائی گرمی نمودند و خیر مقدم و خوش آمد گفتند ضیافت‌های عظیم در حق ما بجا آورند بعد الضیافه نامه محمد پاشا شارا با نامه‌های

خان تبریز با تسبیح ظریف ویک شمشیر آبدار و پارچه‌های ابریشمی و بعضی هدایای دیگر بخان ایروان تسليم نمودم خان تشکرات زیاد نموده و ازما پذیرائی بسیار گرم و مهمان نوازی کرده حقیر نیز بمناسبت عروسی خان مبارکباد گفته بسیار دعا و ثنا کردم در نامه‌ها حقیر را تعریف و توصیف کرده بودند بدین مناسبت خان ایروان و با کو در حق حقیر احترامات زیاد کرد و حقیر را بسرای همشیره خود برد و ضیافت‌های بسیار عالی در حق حقیر و کسان من بجا آوردند ده روز وده شب در این شهر مانده بسیار تماشا و سیاحت کردیم و خیلی بما خوش گذشت اشرف خان به حقیر البسه فاخر وده تو مان پول بیستی شاهانه خرج راه داد و برای پاشا افندي وزیر ارضروم بعضی البسه فاخره و پوستین سمور و شش نفر غلام گرجی و بعضی هدایای دیگر با نامه‌های محبت اسلوب نوشته‌دادند خان ایروان ازمن تقاضا کرد که به گمرک ایران کاروان و مال التجاره ارسال شود حقیر نیز تعهد کردم که بر سیدن ارضروم این مطلب را بوزیر برسانم و استدعا کنم که کاروان و مال التجاره به گمرک ایران ارسال دارند در این شهر عوض شمع مومی روغن سیاه از زمین استخراج نموده در چراغها و مشعل‌ها می‌سوزانند و در روشنای آنها هی نشینند اهالی این شهر غایت تندrstت تن پرور بوده و سنی هذهب هستند بعد ازده روز ازین شهر مراجعت کرده بطرف گرجستان و تفلیس رفته و از آنجا بطرف ارضروم روانه شدیم در حرکت از باکو در کنار دریای خزر در اثر تمّوح و طوفان دریا لاشه یک حیوان بزرگ آبی را دیدیم که در ساحل دریا افتاده بود طول آن صد گام بود^۱ کلّه آن حیوان به بزرگی قبة حمام بوده گوشها یش از گوش‌های فیل بزرگ بود در دهانش قریب صد و پنجاه عدد دندان نمایان بود در حکایتها و افسانه‌ها که ازدها گفته‌اند و شنیده‌ایم گویا این حیوان باشد راستی غایت مدهش و مهیب لاشه یک حیوانی بود جمع کثیری از اهالی محل به تماشای آن آمده بودند^۲

۱ - قدری اغراق آمیز بنظر میرسد مترجم.

۲ - شاید لاشه تمساح بزرگی بوده مترجم.